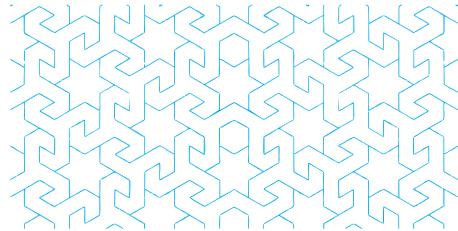

وَيَعْلَمُونَ

به نام خدایی که دوستمان دارد....

وقتی به جهان پیرامون خودمان با دقت نگاه می‌کنیم، درمی‌پاییم که سرعت تغییرات پدیده‌های اطرافمان آن قدر زیاد شده که گاهی نمی‌توانیم خودمان را با این تغییر مطابق کنیم و صادقانه، از خیلی از آنها جا می‌مانیم، یکی از این پدیده‌ها «کنکور سراسری» است که علی‌رغم جوانی و تازگی نظام جدید، در درس عربی، کاملاً بلوغ و تکامل در کنکورهای برگزار شده به چشم می‌خورد و به همین دلیل تمام سعی ما این بوده که هر سال این تغییر و تحولات را در کتاب عربی مبتکران لحاظ کنیم، اما در این راه یک مشکل بزرگ وجود داشت و آن هم زیاد شدن تعداد صفحات کتاب بود که برای رفع این مشکل تصمیم گرفتیم کتاب «عربی جامع کنکور» را به صورت سه جلدی، شامل «دهم جامع»، «یازدهم جامع» و «دوازدهم جامع» ارائه دهیم، به نحوی که دانش‌آموز را از خرید کتاب دیگری در درس عربی بی‌نیاز کند.

این کتاب‌ها مطالب زیر را در بر خواهد گرفت:

- تست‌های ترجمه، تعریف، قواعد، واژگان، درک مطلب، ضبط حرکات و تحلیل صرفی (سراسری و تالیفی)
- آموزش کامل قواعد و نکات ترجمه
- ترجمه خط به خط کتاب درسی
- _ لغت نامه کامل درس به درس
- _ حل تمرین‌های کتاب درسی
- مترادف و متضاد هر درس
- نمودار خلاصه قواعد و نکات ترجمه
- انواع فعل‌ها و مصدرهای هر درس
- مثال‌نامه‌ها برای بالا بردن تراز آزمون‌ها
- جمع‌های مكسر هر درس

با تهییه این کتاب موارد زیر را به دست می‌آورید:

درس‌نامه: در این قسمت تمام موضوعات قواعدی به طور کامل تدریس شده است.

نکته‌نامه: نکات تستی و تشریحی و موارد فرعی درسنامه، در قالب «نکته‌نامه» آمده است.

اشتباه شونده‌ها: مواردی که معمولاً در قسمت‌های قواعدی با یکدیگر اشتباه گرفته می‌شود.

کارگاه ترجمه: نکات ترجمه‌ای مربوط به هر درس که به صورت قالب ثابت در قسمت آموزش آورده شده و برای آزمون‌های تستی و تشریحی بسیار کاربردی است.

ترجمه خط به خط: تمام متن‌های کتاب درسی به طور کامل، کلمه به کلمه و خط به خط ترجمه شده است.

المعجم: لغت‌نامه‌ی کامل هر درس است که نسبت به لغت‌نامه‌ی کتاب درسی، لغات بیشتری در خود جای داده است.

حل تمرین‌های کتاب: تمام تمرین‌های کتاب درسی به صورت کامل و با توضیحات کافی حل شده است. (لازم به ذکر است بخش زیادی از تست‌ها مربوط به تمرین‌های کتاب است).

متضاد - مترادف: این بخش برای هر درس به طور جداگانه به شناخت ارتباطات معنایی کلمات کمک می‌کند.

جمع مكسر: شناخت جمع‌های مكسر و مفرد آن‌ها در هر درس کمک قابل توجهی به حل تست‌ها می‌نماید.

انواع فعل: تمام فعل‌های ماضی، مضارع، امر، نهی و مصدرهایی که در هر درس از کتاب وجود دارد، به طور

جداگانه در جدول قرار گرفته است؛ چون اعتقاد داریم مهم‌ترین جزء عربی نظام جدید « فعل » است. مرورو و جمع بندی در یک نگاه: قطعاً دانش آموزانی که در آزمون‌های آزمایشی شرکت می‌کنند، به خوبی این مسئله را درک می‌نمایند که داشتن یک خلاصه جامع و کامل و آماده می‌تواند بسیار راهگشا باشد.

مثال نامه: شاید به جرأت یکی از ابتکارها و تفاوت‌های اصلی این کتاب با سایر کتب بازار، مربوط به همین قسمت باشد، ما معتقدیم وقتی در هر درس از کتاب، تمام مثال‌های مربوط به قواعد آن درس را به طور کامل و یک‌جا ببینید، قطعاً می‌توانید در آزمون‌ها و حل تست‌ها موفق‌تر باشید، مثال‌نامه را خیلی جدی بگیرید! پرسش‌های چهارگزینه‌ای: پس از پایان قسمت آموزش در این کتاب، حالا وقت آن است که با شکل تستی سوالات آشنا شوید که در این قسمت پرسش‌های چهارگزینه‌ای به دسته‌های زیر تقسیم می‌شود:

۱. واژگان (متراffد - متضاد) ۲. حوارات (گفت و گوها) ۳. ترجمه و تعریف ۴. درک مطلب
۵. قواعد ۶. پرسش‌های کنکور سراسری

پاسخ نامه: برای هریک از پرسش‌های چهارگزینه‌ای، پاسخنامه تشریحی در انتهای کتاب قرار دارد و تلاش کرده‌ایم تا جایی که ممکن است در قسمت پاسخنامه به تحلیل تمام گزینه‌ها بپردازیم. در روند تولید کتاب نیز معمولاً فقط نام مؤلف به چشم می‌آید در حالی که این یک فرآیند گروهی است که در آن جمیع دست به دست هم، هدف‌های ایشان را یکسان می‌کنند تا کتابی تولید و وارد بازار شود، بنابراین بر خود لازم می‌دانم که از این گروه پرتألاش تشکر و قدردانی نموده و شادی خود را از تولید کتاب با این عزیزانم به اشتراک بگذارم:

سپاس‌گزاری:

- ﴿ جناب آقای پیجی دهقانی: مدیریت محترم انتشارات مبتکران و یکی از پیشکسوتان آموزش و نشر ایران
- ﴿ جناب آقای مهندس هادی عزیززاده: دبیر محترم مجموعه که تعجم چهره ایشان در ذهن من ترکیب لبخند و صبر است.
- ﴿ صفحه‌آر: سرکار خانم سمیرا عاشورلو که هنرمندانه در صفحه‌آرایی این کتاب تلاش کردند.
- ﴿ سرکار خانم طوبی عینی‌پور: که زحمت نمونه‌خوانی کتاب را متحمل شدند.
- ﴿ تایپیست: ناهید صباحی
- ﴿ گرافیست و طراح جلد: بهاره خدامی
- ﴿ سرکار خانم هدی معرفت‌جو که در ویرایش بخش‌هایی از کتاب همراه من بودند.
- ﴿ اعضای تیم آکادمی عربی، جناب آقای میثم تقی‌نژاد و محسن فلاح که به صورت پیگیر و مستمر در مراحل تولید و ویرایش کتاب تلاش و دلسوزی داشتند.
- ﴿ همسر عزیزم و دو پسر دلبندم: که شاید به هیچ کس به اندازه آنها مدبون نباشم، چون تألیف زمانبرترین کار زندگی من بوده و این همان زمانی بود که به آنها تعلق داشت.
- با وجود وسوس و دقت فراوانی که در ویرایش این کتاب انجام دادم، حتماً ایرادهایی خواهد بود که از چشمان دقیق و نگاه تیزبین شما دور نمی‌ماند، بنابراین از تک تک عزیزان، استادان گران‌قدر، مشاوران باسوان و دلسوز و دانش آموزان هدفمند خواستارم که بر این حقیر مئت نهاده و نظرات و انتقادات ارزشمندان را از طریق آیدی تلگرام و اینستاگرام زیر اعلام نمایند، که من سخت معتقدم نظرات شما سازنده و گرانقدر است.

مهندی ترابی

فهرست

شماره صفحه

نام درس

۷	درس اول
۴۱	درس دوم
۷۵	درس سوم و چهارم
۱۳۱	درس پنجم
۱۷۳	درس ششم
۲۰۵	درس هفتم
۲۳۹	درس هشتم
۲۷۱	پاسخ نامه تشریحی

پاسخ نامه

الدرس الأول:

محتوا دریک نگاه

قواعد این درس شامل مرور تمام مباحث پایه (سال هفتم، هشتم و نهم) می باشد.

ارزیابی محتوا: قواعد این درس حجم نسبتاً زیادی را به خود اختصاص می دهد. [این قواعد ممکن است در کنکور سراسری سؤال مستقل نداشته باشد، ولی به عنوان پایه مباحث بعدی، یادگیری آنها ضروری است.]

در عربی دوره اول (هفتم - هشتم - نهم) با قواعدی آشنا شدید که به طور پایه‌ای در عربی دوره دوم (دهم - یازدهم - دوازدهم) به آن نیاز داریم.

ابتدا به بررسی «اسم» می‌پردازیم؛ اسم تقسیم‌بندی‌های گوناگونی دارد که ساده‌ترین و ابتدایی‌ترین این تقسیم‌بندی‌ها، «جنسیت» و «تعداد» است.

اسم از نظر جنس:

مذکر: اسمی که بر جنس «نر» دلالت می‌کند.

مؤنث: اسمی که بر جنس «ماده» دلالت می‌کند.

(۱) مذکر \leftrightarrow علامت خاصی (مانند «ة») ندارد و فقط بر جنس (یا شیء) نر تأکید دارد.

نمونه: رَجُل (مرد) / أَب (پدر) / أَسْد (شیر) / كتاب

(۲) دارای علامت تأییث: علامت اصلی آن (ة) است که به انتهای کلمه اضافه می‌شود.

نمونه: طالبة (دانش‌آموز (دختر)) / شجرة (درخت)

(۳) بدون علامت تأییث (قراردادی): بر جنس ماده دلالت می‌کند و علامتی ندارد.

نمونه: أُم (مادر) / اسم شهرها و کشورها (ایران) / اعضای زوج بدن (ید = دست)

اسم از نظر جنس

(۱) حرف (ة / ة) \leftrightarrow **نمونه:** مكتبة

(۲) حرف (اء) که زائد باشد \leftrightarrow **نمونه:** صحراء

(۳) الف مقصوره (ى) یا (ا) زائد \leftrightarrow **نمونه:** كُبَرَى - دُنْيَا

علامت‌های تأییث (مؤنث بودن) اسم

نکته نامه

(۱) کلماتی مانند (دواء، ماء، فتنی و...) علامت مؤنث ندارند؛ زیرا اگر (اء) یا (ى) را از آخر این اسم‌ها برداریم یک یا دو حرف بیشتر باقی نمی‌ماند؛ یعنی (اء) یا (الف مقصوره) در این اسم‌ها جزء ساختمنام اسم است و علامت مؤنث به حساب نمی‌آید، بنابراین آنها را مذکر به حساب می‌آوریم.

(۲) برای تشخیص جنسیت در اسم‌های جمع، باید به «فرد» آن اسم نگاه کنید.

نمونه: فقراء (جمع) \leftrightarrow مفرد

نمونه: مؤنث \leftrightarrow مونث

نمونه: خضراء (فرد) \leftrightarrow مونث

(۳) موارد زیر در زبان عربی به طور قراردادی مؤنث به حساب می‌آیند:

(۱) اسمی شهرها - کشورها - قاره‌ها - قبیله‌ها: طهران - ایران - اروپا - قریش

(۲) اعضای زوج (دو تایی) بدن: يد (دست) / رجل (پا) / عین (چشم) / اذن (گوش)

(۳) اسم‌هایی که بر انسان یا حیوان ماده دلالت کند ولی علامت مؤنث در آخرش نداشته باشد:

أُم (مادر) / أُخت (خواهر) / مریم و ...

(۴) اسم‌هایی که به طور «حفظی» به عنوان مؤنث باید یاد بگیرید:

أرض (زمین) / شمس (حورشید) / سماء (آسمان) / دار (خانه) / نار (آتش) / حرب (جنگ) / بئر (چاه) / ریح (باد) / حال (حالت)

/ نفس (خود) / عصا

- در تقسیم‌بندی‌های مذکر و مؤنث، مواردی که بر انسان یا حیوان دلالت نمی‌کند را اصطلاحاً «مجازی» می‌گویند. بر این اساس اسمی مانند «شجرة» مؤنث مجازی و اسمی مانند «كتاب» مذکر مجازی است. (البته تقسیم‌بندی حقیقی و مجازی جزو اهداف کنکور نیست).

اشتباه شونده‌ها

اسمی که آخرش (ة / ة) دارد به شرطی مؤنث است که «مفرد» باشد.

درس نامه

اسم از نظر تعداد:

مفرد: اسمی که فقط بر یک نفر یا یک چیز دلالت می‌کند. مانند: کتاب، تلمیذ	اسم از نظر تعداد:
مشی: اسمی که بر دو نفر یا دو چیز دلالت می‌کند و با اضافه شدن (ان - ین) به اسم مفرد ساخته می‌شود.	
نمونه: معلمان - معلمین	
جمع: اسمی که بر بیش از دو نفر یا دو چیز دلالت می‌کند و دو نوع دارد:	
۱- جمع مکسر: قاعده و قانون ندارد و شنیدنی و حفظی است. نمونه: فقیر ← فقراء / صغیر ← صغار	
۲- جمع سالم	

جمع مؤنث سالم: از آخر اسم مفرد، «ة / ة» حذف و سپس «ات» اضافه می‌شود.

جمع سالم: معلم - معلمات + ات

جمع مذكر سالم: با افزودن (ون - ین) به اسم مفرد مذکر ساخته می‌شود. **نمونه:** (معلمون - معلمین)

نکته نامه

(۱) برخی اسم‌ها در زبان عربی بیش از یک جمع مکسر دارند: مانند:

عين (أعْيُن - عَيْنُون) طالب (طلَاب - طَلَبَة) نفس (أنفُس - نُفُوس) أخ (إخْوَان - إِخْوَة)

اشتباه شونده‌ها

(۱) کلمات «أصوات، أوقات، أموات، أبيات» با اینکه به «ات» ختم شده‌اند، ولی جمع مؤنث سالم نبوده و جمع مکسر هستند.

أوقات وقت / أصوات صوت / أموات مفرد ← مفرد ← مفرد ← مفرد مفرد ← مفرد ← مفرد ← مفرد

* «بیت» به معنی «خانه»، جمع مکسرش «بیوت» است.

(۲) اسم‌هایی مانند «عطشان، ایمان، انسان، کتمان و...» نیز «ان» دارند ولی اسم مثنی نیستند.

(۳) اسم‌هایی مانند «مساکین، شیاطین، قوانین و...» نیز «ین» دارند ولی جمع مذكر سالم نبوده و جمع مکسر هستند.

نمونه تست:

عَيْنٌ مَا لَيْسَ فِيهِ جَمْعٌ سَالِمٌ لِلْمُؤْنَثِ:

۱ من صفات المؤمنين بشاشة الوجه!

۲ دَفَعَتْ لَهُ مِقْدَارًا مِنَ الرِّيلَاتِ الَّتِي كَانَتْ مَعِي!

۳ الْأَرْضُ كُرْتَةٌ مِنَ الْكُرْتَاتِ فِي الْفَضَاءِ!

۴ الَّذِينَ يُمْتَلِئُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَيْسُوا مِنَ الْأَمْوَاتِ!

پاسخ تست: **کگینه**

کلمه «الأموات» جمع مکسر کلمه «میت» یا «میت» است و جمع مؤنث سالم به حساب نمی‌آید.

بررسی ایگریندها:

در سایر گزینه‌ها کلمات «صفات - ریلات - کرات» جمع مؤنث سالم هستند که مفرد آنها به ترتیب «صفة - ريال - کرمه» می‌باشد.

نکته به جز اسم‌های مفردی که آخرشان «ة - ة» دارد، اسمی غیر عربی مانند «دلار - ريال - بُرتقال و ...» نیز با «ات» جمع بسته می‌شوند.

اسمی که برای اشاره به اشخاص و اشیاء به کار می‌رود، به صورت زیر تقسیم می‌شود:

جمع	مثنوی	مفرد	جنس		اسم اشاره
هولاء (اینان)	هذان - هذین (این دو)	هذا - ذا (این)	مذكر	نردهیک	
	هاتان - هائین (این دو)	هذه (این)	مؤنث		
اولئک (آنان)	ذلك - ذاك (آن)	مذكر	دور	
	تلک (آن)	مؤنث		

نکته نامه

۱) برای اشاره به مکان از الفاظ «هُنَا: اینجا»، «هُنَاك: آنجا» استفاده می‌شود.

۲) اسم بعد از اشاره اگر «أَل» نداشته باشد، حتماً نقش «خبر» دارد. هذا كتاب. مبتدأ خبر

۳) اسم اشاره از نظر جنس و تعداد با اسم بعدش مطابقت می‌کند.

هذا الكتاب / هذه المدرسة / هؤلاء التلاميذ

اشتباه شونده‌ها

۱) اگر اسم بعد از اشاره، «جمع غیر انسان» باشد، اسم اشاره به صورت «مفرد مؤنث» می‌آید. هذه كُتُب. مفرد مؤنث جمع غیر انسان

۲) اسم اشاره «هُولاء» و «اولئک» برای مذكر و مؤنث به طور یکسان به کار می‌رود.

کارگاه ترجمه

۱) اگر اسم بعد از اشاره، «أَلْ دَار» باشد، اسم اشاره همواره «مفرد» ترجمه می‌شود:

نمونه: هؤلاء التلاميذ : اين دانش آموز : اين دانش آموزان

۲) اگر اسم بعد از اشاره «بدون أَل» باشد، اسم اشاره طبق صیغه خودش ترجمه می‌شود:

نمونه: هذا تلميذ : اين دانش آموزي : اينها دانش آموزاني

۳) «هُنَاك» در ابتدای جمله اگر بعدش «اسم» آمده باشد، به معنی «وجود دارد - هست» ترجمه می‌شود.

نمونه: هُنَاك مَحْفَظَةٌ نَظِيفَةٌ عَلَى الْمَنْصَدَة: كيف تميزى بر روى ميز وجود دارد.

نمونه تست:

عَيْنَ الصَّحِيحَ فِي التَّرْجِمَةِ: هُولاء شاعراتٌ وَ لَهُنَّ أَشْعَارٌ ذاتِ عَاطِفَةٍ نَافِذَةٍ وَ شَعُورٍ عميقٍ!

۱) این ها شعرایی هستند که اشعارشان دارای عاطفه‌ای نافذ و احساساتی عمیق است!

۲) اینان شاعر هستند و اشعاری دارند که عاطفه‌ای نافذ و احساساتی عمیق دارد!

۳) این شاعران را اشعاری است با عاطفه تأثیرگذار و احساس عمیق!

۴) این شعر اشعاری دارند با عاطف تأثیرگذار و احساسی عمیق!

پاسخ تست: گزینه ۱

چون بعد از اسم اشاره، کلمه «شاعرات» بدون «أَل» آمده، ترجمة مناسب برای «هُولاء» به صورت «این ها - اینان» صحیح است

(رد گزینه های ۳ و ۴) «شاعرات» جمع است (رد گزینه ۲)

معنی	کلمه پرسشی	معنی	کلمه پرسشی
کجا	أينَ	آیا	هل / أ
اهل کجا	منِ أينَ	چه کسی	من
چه مقدار	كمَ	برای چه کسی	لمن
چگونه	كيفَ	چه چیزی	ما / ماذ
چه زمانی	متى	چرا	لماذا / لم
از چه چیزی / از چه کسی	مِمَ / مِمَنْ	کدام	أيَ

نکته‌نامه

- (۱) از بین کلمات پرسشی، «هل - أ» حرف استفهام و مابقی اسم استفهام هستند.

(۲) در جواب «هل - أ» از «نعم - لا» استفاده می‌کنیم. هل أنت متکاسل؟ لا - أنا نشيط

(۳) در جواب «من» از نام یا عنوان یا شغل انسان و در جواب «ما» غیرانسان استفاده می‌شود.

(۴) زمان فعل در جمله پرسشی و جمله پاسخ باید یکسان باشد.

(۵) در پاسخ به کلمه پرسشی «لَمْ یا مَاذَا» از ترکیب «لَأَنْ: زیرا - برای اینکه» استفاده می‌کنیم.

نمونه: لَمْ يَذْهَبْ إِلَى السُّوقِ؟ لأنَّهُ يَقْصُدُ شَرَاءَ الْقُمَاشِ.

اشتباه شونده‌ها

نمونه تست:

أي جواب من أدوات الاستفهام لابن سينا لـ: «قال المعلم: استعمال الجواب في الصنف غير مسموح، لأنَّه يُسبِّبُ المشائخة». **٤** كيف
١ من **٢** أين **٣** لم **٤** كيف

پاسخ تست: گزینہ

«کیف» به معنی «چگونه» برای پرسیدن سؤال از این عبارت مناسب نیست.

```

graph TD
    Kif[«کیف»] --> Lam[Lهم]
    Kif --> Lama[Lلما]
    Kif --> Ziria[Zزیرا]
    Kif --> Sabib[آن سبب می شود]
    Kif --> Chera[چرا]
    Kif --> BarayCheh[برای چه]
    Kif --> Kaja1[Kجا]
    Kif --> DarKlass[در کلاس]
    Kif --> Kaja2[Kجا]
    Kif --> Ain[Aین]
    Kif --> Men[من]
    Kif --> ChehKesi[چه کسی]

```

دروس نامه

یافتن وزن و حروف اصلی

معمولًا کلمات در زبان عربی، دارای ریشهٔ ۳ حرف اصلی می‌باشند و حروف دیگری را که علاوه بر این ریشه، در کلمه دیده می‌شوند، حروف اضافه یا زائد آن کلمه می‌گوییم.

برای به دست آوردن وزن کلمات، به جای سه حرف اصلی کلمه، حروف (ف - ع - ل) را جایگزین کنید، آنگاه وزن کلمه به دست می‌آید.

درس نامه

أنواع فعل

ساخت فعل در عربی ← منظور از صيغه در عربی، همان شخص در زبان فارسی، يعني همان (من / تو / او / ...) است.

وزن / مثال	صيغه‌های فعل ماضي		وزن / مثال	صيغه‌های فعل ماضي	
فعلنا / ذهبا	أول شخص جمع (ما)		فعلت / ذهبت	أول شخص مفرد (من)	
فعلتم / ذهبتُم	ذكر	دوم شخص جمع (شما)	فعلت / ذهبت	ذكر	دوم شخص مفرد (تو)
فعلتنَ / ذهبتُنَ	مؤنث		فعلت / ذهبت	مؤنث	
فعلوا / ذهبوا	ذكر	سوم شخص جمع (أنها)	فعل / ذهب	ذكر	سوم شخص مفرد (او)
فعلنَ / ذهبنَ	مؤنث		فعلت / ذهبت	مؤنث	
فعلتا / ذهبتا	سوم شخص مثنى (مؤنث)		فعلا / ذهبا	سوم شخص مثنى (ذكر)	
فعلتما / ذهبتُمَا	دوم شخص مثنى (مؤنث)		فعلتما / ذهبتُمَا	دوم شخص مثنى (ذكر)	
وزن / مثال	صيغه‌های فعل مضارع		وزن / مثال	صيغه‌های فعل مضارع	
تفعل / تذهب	أول شخص جمع (ما)		أفعل / أذهب	أول شخص مفرد (من)	
تفعلونَ / تذهبونَ	ذكر	دوم شخص جمع (شما)	تفعلُ / تذهبُ	ذكر	دوم شخص مفرد (تو)
تفعلنَ / تذهبينَ	مؤنث		تفعلنَ / تذهبينَ	مؤنث	
يفعلون / يذهبون	ذكر	سوم شخص جمع (أنها)	يفعلُ / يذهبُ	ذكر	سوم شخص مفرد (او)
يفعلنَ / يذهبينَ	مؤنث		تفعلُ / تذهبُ	مؤنث	
تفعلانِ / تذهبانِ	سوم شخص مثنى (مؤنث)		يفعلانِ / يذهبانِ	سوم شخص مثنى (ذكر)	
تفعلانِ / تذهبانِ	دوم شخص مثنى (مؤنث)		تفعلانِ / تذهبانِ	دوم شخص مثنى (ذكر)	

(۱) فعل‌های مضارع در صیغه‌های «لغایتی» (هی) و «للمخاطب» (أنت) و نیز در ۳ صیغه از مثناها از نظر ظاهری یکسان هستند. (لغایتین، للمخاطین، للمخاطبین)

نمونه:

می‌روند (لغایتین)	تذہبان	می‌روی (للمخاطب)	تذہب
می‌روند (لغایتین)			می‌رود (لغایتی)
می‌روید (لمخاطبین)			

(۲) اگر در جمله مورد نظر یکی از نشانه‌های «یا، آیه‌ها، آیتها، اللهم...» مشاهده کردید معمولاً از فعلی در صیغه مخاطب باید استفاده کنید.

فعل و ساختارهای اولیه آن

مثال + ترجمه	فرمول ساخت	مثبت / منفی	نوع فعل
هُوَ ذَهَبَ ← او رفت	فعل عادی	مثبت	ماضی
هُوَ مَا ذَهَبَ ← او نرفت	ما + فعل	منفی	
أَنْتَمَا تَذَهَّبَانَ ← شما می‌روید	ي / ت / ز / أ + فعل ماضی	مثبت	مضارع
أَنْتَ لَا تَذَهَّبُ ← تو نمی‌روی	لا + فعل مضارع	منفی	
نَحْنُ سَنَذَهَبُ ← خواهیم رفت	سَ / سُوفَ + فعل مضارع	مثبت	آینده (مستقل)
إِذَهَبْ ← برو	حذف حرف اول (ت) مضارع مجزوم	امر (مخاطب)
لَا تَذَهَّبْ ← نرو	لا + مضارع مجزوم	نهی

(وش ساخت فعل امر مخاطب ← از صیغه‌های مخاطب (دوم شخص مفرد به بعد) ساخته شود.)

مثال	مراحل تبدیل فعل مضارع به امر	
تَذَهَّبُ ← ذهب	حرف (ت) را از ابتدای فعل حذف می‌کیم.	۱
دَهَبْ ← اذهب	اگر اولین حرف بعد از حذف (ت) ساکن (ه) باشد، به جای آن (ه) می‌گذاریم.	۲
اِذَهَبْ ← اذهب	علامت (ا) را با توجه به حرف بعد از ساکن تعیین می‌کنیم، اگر (ه) باشد، از (ه) و اگر (ه) باشد از (ه) استفاده می‌کنیم.	۳
اِذَهَبْ ← اذهب	آخر فعل را مجزوم می‌کنیم.	۴

(وش ساخت فعل نهی ← نهی در واقع دستور به انجام ندادن کاری است. (از تمام صیغه‌های مضارع ساخته می‌شود.)

مثال	مراحل تبدیل فعل مضارع به امر	
تَذَهَّبْ ← لاتذہب	حرف (لا) را در ابتدای فعل اضافه می‌کنیم.	۱
لَا تَذَهَّبْ ← لاتذہب	آخر فعل را مجزوم می‌کنیم.	۲

۱- مجزوم کردن: یعنی حرکت «ه» به «ه» تبدیل شود و در صیغه‌های دارای «نون»، «نون» از آخر فعل مضارع حذف شود، به جز دو صیغه جمع مؤنث که تغییرناپذیرند. (یذہبـن - تذہبـن)

(۱) اگر «**کان**» به ابتدای فعل مضارع اضافه شود، این ترکیب معادل «**ماضی استمراری فارسی**» ترجمه می‌شود.

نمونه: کان **یدهه**: می‌رفت

برای منفی شدن این ترکیب، می‌توانیم به ابتدای **کان** که فعل ماضی است، «**ما**» اضافه کنیم و یا به ابتدای فعل مضارع، «**لا**» اضافه کنیم.
ما کان **یدهه** = کان لا **یدهه**: نمی‌رفت

(۲) **مشتی و جمع** فعل‌های عربی و **مذکور و مؤنث** آنها در فارسی دقیقاً یکسان ترجمه می‌شود.

می‌روند	یدهبان (اللغائبين)
تذهیبان (اللغائیین)	تذهیبان (اللغائیین)

(۳) فعل امر و نهی، اگر مربوط به صیغه‌های مخاطب باشد به صورت دستور مثبت یا منفی فارسی ترجمه می‌شود.

نمونه: **اِذهه**: برو لاید **اِذهه**: نمی‌روند

ولی اگر مربوط به صیغه‌های غایب یا متكلّم باشد به صورت مضارع التزامی مثبت یا منفی و به همراه **(باید)** یا **(نمایند)** ترجمه می‌شود.
لاید **اِذهه**: نمایند بروند

اگر به ابتدای فعل مضارع، «**س - سوف**» اضافه شود به صورت آینده مثبت ترجمه می‌شود.

نکته‌نامه

(۱) برای منفی کردن فعل ماضی فقط از «**ما**» استفاده می‌شود ولی برای فعل مضارع هم می‌توانیم از «**لا**» استفاده کنیم که البته آخر فعل در هر صورت نمایند تغییر کند.

نمونه: **ما ذهه**: نرفت لاید **ما** **یدهه**: نمی‌روند

(۲) برای منفی کردن فعل مستقبل **(اینده)** از حرف «**ل**» به جای «**س - سوف**» استفاده می‌کنیم. [در عربی یازدهم این نکته را کامل خواهیم گفت.] سوف **یدهه**: خواهد رفت لاید **یدهه**: نخواهد رفت.

(۳) در ساختن فعل امر مخاطب، در صورتی که بعد از حذف کردن «**ت**»، اولین حرف دارای حرکت باشد **(ساکن نباشد)** نمایند به ابتدای فعل، همزه اضافه کنیم. **تعلمون** **تَعَلَّمُوا** **علَّمُوا**

اشتباه شونده‌ها

(۱) صیغه‌های جمع مؤنث غایب (**یدههین**) و جمع مؤنث مخاطب (**تَدْهِيْن**) در مجزوم کردن دچار تغییر نمی‌شوند، بنابراین وقتی لا در کنار این صیغه‌ها مشاهده کردید، باید حتماً به ترجمه فعل در جمله توجه کنید تا نفی یا نهی بودن فعل را متوجه شوید.

نروید	لا نهی	نمایند بروند	لا نهی
تذهیبان	نمی‌روید	یدههین	نمی‌روند
نمی‌روید	لا نفی	نمایند	لا نفی

(۲) تفاوت لا ناهیه و لا نافیه در این است که:

مجزوم نمی‌کند.	مجزوم می‌کند.
لا نافیه	لا ناهیه

دستور منفی ترجمه می‌شود.

(۳) فعل مضارع در ابتدای خود یکی از حروف **ي - ت - ز - ل** را دارد و در آخرش نیز همواره **ك** یا **ن** مشاهده می‌شود، بنابراین فعلی مانند **تَعَلَّمَ** یا **تَكَاسَلَ** که در ابتدای خود **ت** دارد به خاطر اینکه آخرش **ك** یا **ن** ندارد مضارع نبوده و ماضی هستند.

(۴) فعل **«امر مخاطب»** با روشی که در درسنامه گفته شد، ساخته می‌شود و روش ساختن امر از صیغه‌های غایب و متكلّم مضارع به شکل دیگری است که نمایند به هیچ عنوان روش امر ساختن را جایه‌جا انجام دهید:

+ صیغه‌های غایب و متكلّم مضارع مجزوم **امر غایب و متكلّم**

لاید **برو**

نمونه تست:

عَيْنِ الْعِبَارَةِ الَّتِي جَاءَ فِيهَا فُعْلُ الْمَضَارِعِ لِلَّهِ!

١ لا تُصْبِحُ وقتَكَ عِنْدَ الْإِمْتَحَانَاتِ، أَيْهَا التَّلَمِيذُ!

٢ هَمَا لَا يَبْعَدُ مِنْ صَعْوَدَاتِ الْحَيَاةِ!

پاسخ تست: گزینه ۱

همان طور که می دانید در صیغه های «نوون دار» فعل مضارع برای ساختن فعل نهی، باید نون حذف شود (به جز صیغه های جمع مونث) بنابراین گرینه «۳» قطعاً فعل نهی ندارد. (به خاطر «لایتعان») اما در سایر گزینه ها چون علامت آخر فعل قرار داده نشده باید به کمک ترجمه تشخیص دهید که فعل نهی دارد یا خیر.

گرینه «۱»: ای دانش آموز، در هنگام امتحانات وقتی را تلف نکن (نهی)

گرینه «۲»: دانش آموز قبل از شروع کلاس به مدرسه نمی رود (باید برود) (نهی نیست)

گرینه «۴»: ای دانش آموزان، چرا درباره این سوال های سخت سوال نمی کنید؟ (نهی نیست)

نمونه تست:

ای جواب غير مناسب للفراغ: «المؤمنون إلى الفقراء و المساكين».

٤ كانوا يُحسِّنُونَ

٣ أَحْسَنْتُمْ

٢ أَحْسَنُوا

١ يُحسِّنُونَ

پاسخ تست: گزینه ۱

با توجه به اینکه در جمله، نشانه ای برای مخاطب بودن وجود ندارد، گرینه «۳» نمی تواند در جای خالی قرار گیرد و جواب تست می باشد.
در سایر گزینه ها به ترتیب (مضارع - ماضی - ماضی استمراری) در صیغه غایب داریم که مناسب جای خالی هستند.

ترجمه خط به خط

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلْمَاتِ وَالنُّورَ الْأَنْعَامَ:

ستایش از آن خدایی است که آسمانها و زمین را آفرید و تاریکی ها و روشنایی را بنهاد.

ذاک هُوَ اللَّهُ: آن همان خداست.

به آن درخت دارای شاخه های تر و تازه نگاه کن. چگونه از دانه ای رشد کرد و چگونه درختی شد؟ پس جست و جو کن و بگو چه کسی میوه را از آن بیرون می آورد؟ و به خورشیدی که پاره آتش آن فروزان است نگاه کن. در آن روشنایی هست و با آن گرمایی پراکنده هست. چه کسی آن را در فضا مانند پاره آتش پدید آورد؟ او همان خدایی است که نعمت هایش ریزان است. دارای دانشی کامل و نیرویی توأم ند است. به شب نگاه کن؛ پس چه کسی ماه را در آن پدید آورد؟ و آن را با ستارگانی مانند مرواریدهای پراکنده زینت داد؟ و به ابر نگاه کن؛ چه کسی از آن باران را نازل کرد؟ الشاعر: معروف الرصافی، شاعر عراقي مِنْ أَبِ كُرْدِيِ النَّسَبِ وَ أَمْ تُرْكَمَانِيَّةِ، لَهُ آثارٌ كَثِيرَةٌ فِي التَّشِّرِ وَ الشِّعْرِ.	ذاتِ الْعَصْوَنِ الْتَّضِرِهِ وَ كَيْفَ صَارَتْ شَجَرَه يُحْرِجُ مِنْهَا الشَّمَرَه جَذَوْتُهَا مُسْتَعِرَه حَرَارَهُ مُتَشَّرِه فِي الْجَوَهِ مِثْلَ الشَّرَرَه أَنْعَمَهُ مُهَمَّرَه وَ قُدْرَهُ مُقْتَدِرَه أَوْجَدَ فِيهِ قَمَرَه كَالدُرَرِ الْمُتَشَّرِه أَنْزَلَ مِنْهَا مَطَرَه وَ اَنْظَرَ إِلَى الْأَرْضِ فَمَنْ

شاعر: معروف الرصافی است، شاعر عراقي از پدری کرد نسب و مادری تركمن، که آثار زیادی در نشر و شعر دارد.

قُلْ: بِكُوْ	ذات: دارای	أَنْجُم: ستارگان «مفرد: نَجْم»
مُسْتَعْرَة: فروزان	ذاك: آن	أَنْزَلَ: نازل کرد
مُنْهَمَّة: ریزان	ذو: دارای	أَنْعَمَ: نعمت‌ها «مفرد: نَعْمَة»
نَضْرَة: تر و تازه	زان: زینت داد	أَوْجَدَ: پدید آورده
نَمْثُ: رشد کرد «مؤنث نَمَّا»	شَرَّة: اخْغَر (پاره آتش)	بالغ: کامل
مُقْتَدِرَة: توامند	مُتَشَّرِّة: پراکنده	إِبْحَثَ: جست و جو کن
جِوار: گفت و گو	مَطَار: فرودگاه	غَيْمَ: ابر
الْغَالِيَة: گران	إِلَى الْلَّقَاء: به امید دیدار	الْمُؤْظَف: کارمند
الدَّلِيل: راهنمای	الْبَطَارِيَة: باطری	ضياء: روشنایی
نَامَ: خوابید	مَسْمُوح: مجاز	الرُّجَاج: شیشه
رَاسِب: مردود	مَجْدَ: کوشما - تلاش گر	يَمِين: راست
بَيْع: فروختن	شَرَاء: خریدن	رَحِيق: ارزان
مَعَ الْأَسْفِ: متأسفانه	قَاعَة: سالن	تَعَارُف: آشنايی
ضَعْ: بگذار	تَرْوِيْج: ترجمه کن	أَنْ أَسَافِر: که سفر کنم
مُسْتَعِنًا بِ: با استفاده از	فَرَاغ: جای خالی	يَدُور: می چرخد
يُخْرُجُ: در می آورده، خارج می کند	مَنْ ذَا: این کیست؟	جَذْوَة: پاره آتش
ذا: این - هذا	عُصُونَ: شاخه‌ها (مفرد: غُصْن)	ذُرْر: مرواریدها (مفرد: ذَرْر)

حوالہ

در گروههای دو نفره شبیه گفت و گوی زیر را در کلاس اجرا کنید.

التَّعَارُفُ فِي مَطَارِ النَّجَفِ الْأَشْرَف / آشنايی در فرودگاه نجف اشرف

أَحَدُ الْمُؤْظَفِينَ فِي قَاعَةِ الْمَطَارِ یکی از کارمندان در سالن فرودگاه	زائِرٌ مَرْقَدِ أمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى (ع) زائر مرقد امیر مومنان علی (ع)
وَعَلَيْكُمُ التَّسْلِامُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ و سلام و رحمت خداوند و برکاتش بر شما	السَّلَامُ عَلَيْكُم سلام بر شما
صَبَّاغُ التُّورِ وَالسُّرُورِ صبح به روشنایی و شادی	صَبَّاغُ الْخَيْرِ يَا أَخِي صبح بخیر ای برادرم
أَنَا بِخَيْرٍ، وَ كَيْفَ أَنْتَ؟ من خوبیم و تو چطوری؟	كَيْفَ حَالُكَ؟ حالت چطوره؟
عَفْوًا، مَنْ أَيْنَ أَنْتَ؟ ببخشید، اهل کجاوی؟	بِخَيْرٍ وَالْحَمْدُ لِللهِ. خوبیم خدا رو شکر
مَا اسْمُكَ الْكَرِيمُ؟ اسم شریفت چیه؟	أَنَا مِنَ الْجُمْهُورِيَّةِ الْإِسْلَامِيَّةِ الْإِيْرَانِيَّةِ من از جمهوری اسلامی ایران هستم.
اسْمِي عَبْدُ الرَّحْمَانِ اسم من عبد الرحمن است.	اسْمِي حُسَيْنٌ وَ مَا اسْمُكَ الْكَرِيمُ؟ اسم من حسین است و اسم شریف شما چیه؟

لَا؛ مَعَ الْأَسْفِ. لَكُنَّ أَحَبُّ أَنْ أَسْافِرَ. نَهٌ؛ مُتَأْسِفَانَهُ. وَلِيْ مِنْ دُوْسْتَ دَارِمَ كَهْ سَفَرْ كَنْمَ.	هَلْ سَافَرْتَ إِلَى إِيرَانَ حَتَّى الْآنَ؟ آيَا تَا حَالَا بِهِ إِيرَانَ سَفَرْ كَرْدَيِ؟
إِنْ شَاءَ اللَّهُ، إِلَى الْقَاءِ، مَعَ السَّلَامَةِ اَكْرَ خَدَا بِخَوَاهِدِ؛ بِهِ اَمِيدَ دِيدَرِ؛ بِهِ سَلامَتِ.	إِنْ شَاءَ اللَّهُ سَافِرْ إِلَى إِيرَانَ! اَكْرَ خَدَا بِخَوَاهِدِ بِهِ اَيْرَانَ سَفَرْ مَيْكَنِي.
فِي أَمَانِ اللَّهِ وَ حِفْظِهِ، يَا حَبِيبِي دَرِ اَمَانِ وَ حَفْظِ خَدَا، اَيْ دُوْسْتَ مِنْ	فِي أَمَانِ اللَّهِ دَرِ اَمَانِ خَدَا

تمرين ۱

الثَّمَرِينُ الْأَوَّلُ: تَرْجِمْ هَذِهِ الْجَملَ، وَ اُكْتُبْ نَوْعُ الْأَفْعَالِ. اِنْ جَمْلَهَا رَا تَرْجِمَهُ كَنْ وَ نَوْعُ فَعْلَهَا رَا بِنْوِيسِ.

نَوْعُ فَعْلِ	تَرْجِمَهُ فَارِسِي	جَمْلَهُ
اَمْرٌ	نَامَهَاتِ رَا بِنْوِيسِ.	اُكْتُبْ رِسَالَتَكَ
نَهْيٌ	بِرِ دِيَوَارِ نِوْيسِ.	لَا تَكْتُبْ عَلَى الْجِدَارِ
اَمْرٌ	تَكَالِيفَ تَانِ رَا بِنْوِيسِيدِ.	اُكْتُبُوا وَاجِبَاتِكُمْ
مَضَارِعُ نَفْيٍ	آنَهَا بَا سَرْعَتِ نَمِي نِوْيسِندِ.	هُنَّ لَا يَكْتُبُنَ بِسُرْعَةِ
مَسْتَقْبِلٌ	دَرْسَمِ رَا خَوَاهِمِ نُوشِتِ.	سَأَكْتُبْ دَرْسِي
مَسْتَقْبِلٌ	قَطْعًا مَاظْوَهَشَهَايِي رَا خَوَاهِيمِ نُوشِتِ	إِنَّا سَوْفَ نَكْتُبْ أَبْحَاثًا
ماْضِيْ مَنْفِي	تَمَرِينَهَايَتَانِ رَا نُوشِتِيدِ.	مَا كَيْتَبْتُمْ تَمَارِيَكُمْ
(كَانَ + فَعْلِ مَضَارِعِ)	بَا دَقْتِ مَيْ نُوشِتِندِ.	كَانُوا يَكْتُبُونَ بِدَقَّةِ

تمرين ۲

الثَّمَرِينُ الثَّانِي: ضَعْ فِي الدَّائِرَةِ الْعَدَدَ الْمُنَاسِبَ. «كَلِمَةٌ وَاحِدَةٌ زَائِدَةٌ»: درِ دَائِرَهِ عَدَدِ منَاسِبِ رَا بِكَذَارِ. «يَكَ كَلِمَهِ اَضَافِي اَسْتِ»

۱. الْأَشْرَرَةُ: قِطْعَةُ مِنَ النَّارِ.

[تَرْجِمَهُ]: اَخْغَرْ: پَارَهَاهِ اَز آتَشِ اَسْتِ.

۲. الْشَّمْسُ: جَذْوَتُهَا مُسْتَعِرَةٌ، فِيهَا ضِيَاءٌ وَ بِهَا حَرَارَةٌ مُنَشَّرَةٌ.

[تَرْجِمَهُ]: خَوْرَشِيد: پَارَهَ آتَشَ آنَ فَرُوزَانِ اَسْتِ، درِ آنَ روْشَنَاهِي اَسْتِ وَ بِهِ وَسِيلَهُ آنَ گَرمَاهِي پَراکَنَهِ اَسْتِ.

۳. الْقَمَرُ: كَوَكَبُ يَدُورُ حَوْلَ الْأَرْضِ: ضِيَاءُهُ مِنَ الشَّمْسِ.

[تَرْجِمَهُ]: مَاه: ستَارَهَاهِ اَسْتِ كَهْ بِهِ دُورِ زَمِينِ مَيْ چَرَخَدِ، روْشَنَاهِي اَسْتِ خَوْرَشِيدِ اَسْتِ.

۴. الْأَنْعُمُ: نَعْمَتْهَا: لَغَتِ اَضَافِي اَسْتِ.

۵. الْأَغَيْمُ: بُخَارُ مَتَرَاكِمٍ فِي السَّمَاءِ يَنْزَلُ مِنْهُ الْمَطَرُ.

[تَرْجِمَهُ]: اَبِر: بُخَارِي مَتَرَاكِمْ (فَشَرَدَهُ وَ اَنبَوَهُ) درِ آسَمَانِ اَسْتِ كَهْ بَارَانِ اَز آنَ مَيْ بَارَدِ.

۶. الْفُسْتَانُ: مِنَ الْمَلَابِسِ النِّسَائِيَّةِ ذاتِ الْأَلْوَانِ الْمُخْتَلِفَةِ.

[تَرْجِمَهُ]: پِيرَاهَن زَنانَهِ: اَز لِبَاسَهَاهِ زَنانَهِ دَارَاهِي رِنَگَهَاهِي مُخْتَلِفَهِ اَسْتِ.

۷. الدُّرُرُ: مِنَ الْأَحْجَارِ الْجَمِيلَةِ الْغَالِيَّةِ ذاتِ اللَّوْنِ الْأَيْضِ.

[تَرْجِمَهُ]: مَروَارِيدَهَا: اَز سَنَگَهَاهِ زَيَّبَاهِي گَرَانَ قِيمَتِ دَارَاهِي رِنَگَ سَفِيدَهِ هُسْتِندِ.

تمرين ٣

الْتَّمَرِينُ الْثَّالِثُ: ضَعِ هَذِهِ الْجُمْلَ وَ التَّرَاكِيبَ فِي مَكَانِهَا الْمُنَاسِبَ. اِينِ جُمْلَهَا وَ تَرَكِيبَهَا رَا درِ جَاهِ مَنَابِشِ قَرَارِ بَدَهَ.

هُؤُلَاءِ فَائِزَاتُ / هَذَانِ الدَّلِيلَانِ / تَلَكَ الْبَطَارِيَّةُ / أُولَئِكَ الصَّالِحُونَ / هُؤُلَاءِ الْأَصْدِقَاءُ / هَاتَانِ زُجَاجَتَانِ

مُثْنَى مُؤْنَثٌ	مُثْنَى مُذَكَّرٌ	مُفَرِّدٌ مُؤْنَثٌ
هَاتَانِ زُجَاجَتَانِ: اِينَهَا دُو شِيشَهِ هَسْتَنَدِ	هَذَانِ الدَّلِيلَانِ: اِينَ دُو رَاهِنَمَا	تَلَكَ الْبَطَارِيَّةُ: آنِ باطَرِي
جَمْعٌ مُكَسَّرٌ	جَمْعٌ مُؤْنَثٌ سَالِمٌ	جَمْعٌ مُذَكَّرٌ سَالِمٌ
هُؤُلَاءِ الْأَصْدِقَاءُ: اِينَ دُو سَوْسَانِ	هُؤُلَاءِ فَائِزَاتُ: اِينَ هَا بَرَنَدَهَانَدِ	أُولَئِكَ الصَّالِحُونَ: آنِ نِيكُوكَارَانِ

تمرين ٤

الْتَّمَرِينُ الرَّابِعُ: أُكْتُبْ وزَنَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَّةِ وَ حُرُوفَهَا الْأَصْلِيَّةِ. وزَنَ كَلِمَاتٍ زِيرٍ وَ حُرُوفٍ اَصْلِيَّ آنَهَا رَا بُنُوِسِ.

حُرُوفٍ اَصْلِيٍّ	وزَنٌ	وزَنٌ	وزَنٌ	وزَنٌ	كَلِمَاتٌ
ن ص ر	أَفْعَالٌ		مَفْعُولٌ	فَاعِلٌ	نَاصِرٌ، مَنْصُورٌ، أَنْصَارٌ
ص ب ر	فَاعِلٌ		فَعُولٌ	فَعَالٌ	صَبَارٌ، صَبَرٌ، صَابِرٌ

تمرين ٥

الْتَّمَرِينُ الْخَامِسُ: ضَعِ الْمُتَرَادِفَاتِ وَ الْمُنَضَادَاتِ فِي الْفَرَاغِ الْمُنَاسِبِ. (= ≠) مُتَرَادِفَهَا وَ مُنَضَادِهَا درِ جَاهِ خَالِي منَاسِبَ بَغَذَارِ.

ضِيَاءُ / نَامٌ / نَاجِحٌ / مَسْرُورٌ / قَرِيبٌ / جَمِيلٌ / نِهايَةٌ / يَمِينٌ / غَالِيَةٌ / شِراءٌ / مَسْمُوحٌ / مُجِدٌ

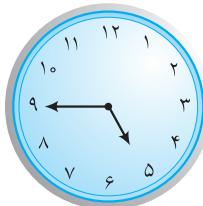
يَسَارٌ (چپ) ≠ يَمِينٌ (راست)	رَاسِبٌ (مردود) ≠ نَاجِحٌ (قبول)	رَحِيْصَة (ارزان) ≠ غَالِيَة (گران)
بعِيدٌ (دور) ≠ قَرِيبٌ (نَزِدِيَّك)	بِدَايَة (شروع) ≠ نِهايَة (پایان)	بَيْع (فروش) ≠ شِراء (خرید)
نُور = ضِيَاءُ (روشنایی)	قَبِيْح (زشت) ≠ جَمِيل (زیبا)	رَقَد = نَام (خوابید، بُسْتَری شد)
مَمْنُوعٌ (منع شده) ≠ مَسْمُوحٌ (مجاز)	مُجِهَدٌ = مُجِدٌ (کوشَا)	حَزِينٌ (ناراحت) ≠ مَسْرُورٌ (شاد)

تمرين ٦

أُرْسُمْ عَقَارِبَ السَّاعَاتِ. عَقَرَبَهَايِ ساعَتَهَا رَا بَكْشَ.

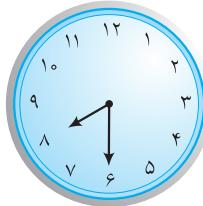
السَّادِسَةُ إِلَّا رُبْعًا

(پنج و چهل و پنج دقیقه)

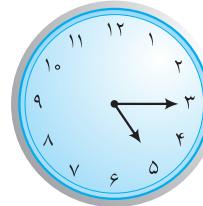
الثَّامِنَةُ وَ النَّصْفُ

(هُشَّت و نِيمٌ)

الخَامِسَةُ وَ الرُّبْعُ

(پنج و بَانِزَدَه دِقِيقَه)

متراffen (=)

أَنْجُم = كواكب
ضوء = نور

غَيْم = سحاب
مَهْلًا = صبراً

أَب = والد
أُم = والدة

مُجَهَّد = مُجِد
رَقَد = نام

أُوجَد = أَخْدَث
جذوة = شَرَّة

متضادٌ (≠)

افتتاح ≠ إختتام
أصدقاء ≠ أعداء
ممنوع ≠ مسموح

رِجَالٍ ≠ نِسَائِيَّ
حُزْن ≠ سُرُور
يَنْفَعُ ≠ يَحْسُرُ

يَقْتُل ≠ يُحِيٰ
رَاسِب ≠ نَاجِح
يَسَار ≠ يَمِين

رخيصة ≠ غالبة
بداية ≠ نهاية
بعيد ≠ قَرِيب
أَرَادِل ≠ أَفَاضِل

جمع های مکسر

أنواع فعل

المصدر	ذهب	أمر مخاطب	فعل مضارع	فعل ماضي
الحمد	لَا تَكُنْ	أَنْظُرْ	يُخْرُجْ	خَلَقَ
حكمة		إِبْحَثْ	أَحْبُّ	جَعَلَ
قدرة		قُلْ	أَنْ أَسَافِرْ	نَمَتْ
العارف		أُكْتَبْ	تُسَافِرْ	صَارَتْ
حوار		ضَعْ	تَكْتَبُونَ	أُوجَدَ
عفواً		تَرْجِمْ	يَنْزَلُ	زانَ
اللقاء		أَرْسِمْ	يَدُورُ	أَنْزَلَ
السلامة			يَتَفَكَّرُونَ	سَافَرَتْ
أمان				شَاءَ
حفظ				كَبَّتْ
حرارة				رَقَدَ
بيع				نَامَ
شراء				
خلق				

مرور و جمع بندی در یک نگاه

دانش آموز عزیز! این بخش به عنوان خلاصه‌نویسی برای مرور سریع قبل از آزمون‌ها طراحی شده است.
بنابراین باید ابتدا در فرسته‌های مناسب، درسنامه را به‌طور کامل مطالعه کرده باشید.

مونت: اسم مفردی که «ة - ة» دارد / اُم - اُخت / اسمی شهرها و کشورها / اعضای زوج بدن

ذکر: اسمی که موارد بالا نباشد

جنس: اسم‌های جمع از مفرد آنها تعیین می‌شود ← إخوة مفرد أخ (ذکر)

أرض - شمس - سماء - دار - نار - حرب - بئر - روح - حال - ريح - نفس - عصا ← مونت

مفرد: یک نفر یا یک چیز

مثنی: نشانه دو نفر یا دو چیز / با اضافه کردن «ان - ین» ← معلمین - معلمین

ذکر سالم: بیش از دو نفر یا دو چیز / با اضافه کردن «ون - ین» ← معلمین - معلمون

جمع: مونت سالم: بیش از دو نفر یا دو چیز مونت / با اضافه کردن «ات» ← معلمات

مکسر: بی‌قاعدۀ و حفظی ← كُب - أَقْلَام

أصوات - أوقات - أبيات - أموات جمع مکسر هستند نه جمع مونت سالم

عطشان - ایمان - انسان و ← (ان) دارند ولی مثنی نیستند.

مساکین - شیاطین - قوانین و ← (ین) دارند ولی جمع ذکر سالم نیستند.

اسم از نظر جنس

اسم از نظر عدد

حرف استفهام: هل - أ ← حتماً در جوابشان «نعم - لا - بلّی» می‌آید.

من (چه کسی) / ما - ماذَا (چه چیزی) / لِمَا (برای چه - چرا)

أَيْ (کدام) / مَتَى (کی) / كِيف (چطور) / أَيْنَ (کجا)

كَم (چند تا) / مِنْ أَيْنَ (اهل کجا) / مِمَّ - مِمَا: (از چه چیزی)

مِمَّن: (از چه کسی) / عَمَّ - عَمَّا: (درباره چه چیزی)

اگر سؤال با فعل «مفرد مخاطب» باشد پاسخ باید «متلکم وحده» بیاید.

اگر سؤال با فعل «جمع یا مثنی مخاطب» باشد پاسخ باید «متکلم مع الغیر» بیاید.

**كلمات پرسشی
(استفهام)**

مثبت: ذَهَبَ: رفت (با اضافه شدن «تَ تَما تم تِ ...» صرف می‌شود.)

ماضی: منفي: مَا ذَهَبَ: نرفت

مثبت: يَذَهَبُ: می‌رود (در تمام صیغه‌ها ابتدای فعل «ت - يـ - نـ - ا» و انتهای فعل «ـُ» یا «ـون» دارد.)

مضارع: منفي: لَا يَذَهَبُ: نمی‌رود (نباید آخر فعل تغییر کند.)

لا اضافه کنید

نهی:

آخر فعل را تغییر دهید صیغه‌هایی که ـ داشت به ـ تبدیل شود. لا يَذَهَبُ: نباید برود

صیغه‌هایی که نون داشت، نون حذف شود به جز جمع مونت

لا تَذَهَبَ: نروید / لا تَذَهَبُـْ: نروید

ساختار مقدماتی

فعل